

Sygn. akt IV CZ 3/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy  
Oszczędnościowo-Kredytowej „K” w upadłości z siedzibą we W.  
przeciwko P.F.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 marca 2018 r.,

zażalenia strony powodowej

na wyrok Sądu Okręgowego we W.

z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn. akt I Ca [...] /17,

**oddala zażalenie pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach  
w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy we W. zasądził od P.F. na rzecz Syndyka Masy Upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej „K” w upadłości z siedzibą we W. kwotę 10.112,44 zł odsetkami od dnia 12 marca 2014 r. i orzekł o kosztach procesu należnych powodowi. Apelację od tego wyroku złożyła pozwana, za którą w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, jak i na etapie wnoszenia apelacji, działała radca prawny traktowana przez sąd jako kurator ustanowiony dla osoby nieznanej z miejsca pobytu.

Rozpoznając sprawę, Sąd Okręgowy dostrzegł, że nie doszło do ustanowienia kuratora z zachowaniem trybu wymaganego przepisami kodeksu postępowania cywilnego, zatem postępowanie przed sądem pierwszej instancji dotknięte było nieważnością. Sąd ten w postępowaniu apelacyjnym dokonał czynności procesowych polegających na prawidłowym ustanowieniu kuratora dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej, w osobie tej samej radcy prawnej i wyrokiem z dnia 13 czerwca 2017 r. uchylił wyrok Sądu Rejonowego, zniósł postępowanie przed tym Sądem od dnia 5 września 2016 r. i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania pozostawiając Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Zażalenie na wyrok Sądu Okręgowego, w trybie art. 394<sup>1</sup> § 1<sup>1</sup> k.p.c., złożył powód. Domagając się jego uchylenia i z powołaniem się na okoliczności związane z wadliwą reprezentacją pozwanej wskazał, że Sąd Okręgowy powinien był odrzucić apelację, jako wniesioną przez osobę nieuprawnioną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie na orzeczenie kasatoryjne sądu drugiej instancji ma służyć skontrolowaniu, czy zostało ono prawidłowo oparte na jednej z wymienionych przesłanek, tj. czy powołana przez sąd przyczyna uchylenia odpowiada podstawie ustawowej. Przedmiotem badania przy rozpoznawaniu zażalenia na uchylenie wyroku jest istnienie formalnych, procesowych podstaw wydania przez sąd drugiej instancji wyroku kasatoryjnego, zamiast merytorycznego zakończenia sprawy. Tak określony zakres kontroli nie obejmuje oceny zasadności roszczeń ani

merytorycznego badania stanowiska prawnego sądu drugiej instancji, jak również badania prawidłowości zastosowania przepisów prawa procesowego, które nie odnoszą się ściśle do wskazanych w art. 386 § 2 i § 4 k.p.c. podstaw uzasadniających uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji.

W sprawie niniejszej o potrzebie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania zdecydowała ocena, że w postępowaniu pierwszoinstancyjnym w ogóle nie doszło do ustanowienia dla pozwanej kuratora w trybie art. 144 k.p.c., stąd też pozwana została pozbawiona możliwości obrony jej praw ze skutkiem nieważności postępowania (art. 379 pkt 5 k.p.c.). Prawidłowość tej oceny nie nasuwa wątpliwości, nie kwestionuje jej nawet skarżący. We wskazanej, zatem sytuacji wydanie przez Sąd Okręgowy orzeczenia kasatoryjnego ze zniesieniem postępowania przez sądem pierwszej instancji ściśle odpowiada dyspozycji art. 386 § 2 k.p.c. Stanowisko skarżącego, że apelacja powinna być odrzucona, jako wniesiona przez osobę nieuprawnioną skoro została wniesiona przez radcę prawnego, który wówczas nie miał statusu prawidłowo ustanowionego kuratora, jest nietrafne. Skuteczne ustanowienie kuratora w postępowaniu apelacyjnym i popieranie przez niego wniesionej apelacji powoduje, że nie było podstawy do traktowania tej apelacji, jako wniesionej przez osobę nieuprawnioną. Czynności procesowe podjęte na danym etapie postępowania, aprobowane, choćby z mocą wsteczną, przez kuratora, korzystne dla zastępowanego, bo chroniące jego prawa, nie mogą być uznane za niebyłe.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>14</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. oddalił zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

jw

a.ł.